

Kaspar Colling Nielsen drøm

“Jeg begyndt at fantasere om at købe en bondegård med en masse landbrugsjord og omdanne markerne til skøn natur.” Forfatter Kaspar Colling Nielsen er træt af byen, men bange for at flytte på landet. I en ny podcast forsøger han at finde sit paradys

Af Liv Collatz

Vi befinder os i noget nær Kaspar Colling Niensens helvede. Det er fyraften i Indre By i København, Nørreport Station vrimler med folk i vinterfrakker, med computertasker og indkøbsposer, travle, trætte. Forfatteren kommer netop fra sit nye job som taleskriver for klimaminister Dan Jørgensen og skal følge menneskestrømmen, købe ind og hjem og lave mad til sine børn.

“Jeg er så træt af byen om eftermiddagen, jeg kan have lyst til bare at skride fra det hele,” siger han.

Før mandagsmadlavningen fortæller Kaspar Colling Nielsen om sit nyeste projekt, der udspringer af trætheden over bl.a. Indre By. En podcastserie med titlen “Skabelsen af Paradis”, hvor han undersøger, om livet kunne være bedre uden for byen. På landet.

Han snakker med eksperter som en landskabsarkitekt, fremtidsforsker og urbanhistoriker og besøger haver i Nordsjælland og landsteder på Lolland. Podcastens fem afsnit er lavet i samarbejde med Prxjects by Mercedes-Benz og tager udgangspunkt i forfatterens sidste novelle i hans seneste bog, “Dengang dinosaurerne var små”, en novelle, der beskriver paradys.

BLÅ BOG

Kaspar Colling Nielsen

Privat

45 år. Bor i København med sin kæreste og to børn.

Uddannelse

Uddannet i filosofi fra SDU og erhvervsøkonomi fra CBS.

Karriere

Debuterede i 2011 med “Mount København” og har siden skrevet “Den danske borgerkrig 2018-2024”, “Det europæiske forår” og senest “Dengang dinosaurerne var små”. Har i efteråret sat sin forfatterkarriere på pause for at være taleskriver for klimaminister Dan Jørgensen (S).

Bonus

Aktuel med podcastserien “Skabelsen af Paradis”, der er lavet i samarbejde med Prxjects by Mercedes-Benz.

“Vi har et ret specifikt billede af, hvad paradys er, fordi det er illustreret så mange gange i film, litteratur og malerkunsten. Der er grønt, der er dyr, der er en idyl, og solen skinner altid,” siger han.

“Jeg ville lave en podcast om at skabe paradys. De seneste par år er jeg begyndt at fantasere om at købe en bondegård med en masse landbrugsjord og omdanne markerne til skøn natur og bygge det smukkeste sted, man kan. Men jeg ved ikke, om det bare er en drøm, jeg har brug for at have som noget rart at tænke på. Jeg ved ikke, om det er realistisk, for jeg er også bange for at flytte på landet. Det ville jeg finde ud af.”

Har brug for et ekstra værelse

Kaspar Colling Nielsen er ægte københavner. Han voksede op med en enlig mor ved Nikolaj Plads i Indre By. Her boede alle hans venner – ofte også med enlige mødre.

“Vi boede der, fordi det var billigt i 1980’erne. Lokummer på bagtrappen og helt almindelige mennesker i lejlighederne. Nu er det enormt dyrt. Mine venner boede i Bredgade og Store Kongensgade, men i dag består Bredgade af kontorer, og der er ikke børn, der leger i gårdene, det er et sted at parkere. Jeg var for nylig i London, hvor der ikke længere bor mennesker i centrum. Hvis der gør, er det oligarker. Alt står tomt, fordi det er forretninger og kontorer. Det hele er dødt, og jeg tror, København udvikler sig på samme måde. Det er ikke en fed udvikling.”

I dag bor forfatteren i samme kvarter med sin kæreste og deres to teenagere i en treværelses andelslejlighed.

“Vi sover i stuen, fordi børnene har brug for hver deres værelse. Vi kunne godt tænke os at have et soveværelse, men det er for dyrt. Så skal vi flytte ud. En fireværelses lejlighed i Indre København koster over 7 mio. kr. Det har jeg ikke råd til. Unge mennesker har slet ikke råd til at bo i byen, den bliver ekskluderende for flertallet, mere af folket og mindre interessant. Det irriterer mig rigtig meget.”

Byen er blevet et sted, hvor man “tager til for at drikke shots på lortebarer og brækker sig og tager hjem igen”. Mennesker over det hele. Udhøflige og moslende. Den har forandret sig. Den har fået Kaspar Colling Nielsen til at kigge ud over bygrænsen.

100 år i beton

I begyndelsen af sine 30’ere arbejdede Kaspar Colling Nielsen i analyseafdelingen i Codan og lavede et projekt om

stress. Her opdagede han konceptet “terapihaver”, der dengang var udbredt i Sverige og siden er kommet til Danmark.

“Man forskede i det på Lunds Universitet, og det er den mest effektive behandlingsform mod stress. Man er der i fire uger, afleverer sin mobil og passer et lille jordlod. Men haven skal leve op til nogle specifikationer, før det virker. Der skal være niveauforskelle, rindende vand, dyr og en høj grad af biodiversitet.”

Terapihaverne er blevet et billede på Kaspar Colling Niensens paradys.

Et nedlagt landbrug. Måske på Lolland, måske ved Nysted. 30 hektar jord.

Masser af forskellige træer og planter. Hans kæreste, deres to katte, en hund. Det er et sted, han bare kan være. Arbejde. Skrive.

“Vi har boet i naturen i hundredtusindvis af år, men de sidste 100 år boet i beton. Det er et underligt eksperiment. Vi har brug for at være i naturen. Samtidig undrer det mig, hvad det er ved byen, der trumfer naturen, der gør, at vi vil bo aller inderst inde, hvor der er mest larm og forurening. Og det

Kaspar Colling Nielsen hader indre by i myldretid. I en ny podcast fortæller han om sine længsler efter at flytte på landet. Foto: Mie Hee Christensen

mer om livet på landet

PODCASTEN "SKABELSEN AF PARADIS"

KASPAR COLLING NIELSEN jagter sit eget paradys i podcastserien "Skabelsen af Paradis".

GENNEM FEM AFSNIT folder Kaspar Colling Nielsen et tankeeksperiment ud i samtale med en række gæster, der blandt andet tæller filosof Ole Fogh Kirkeby, urbanhistoriker Mikkel Thelle, forfatter Søren Rasmussen, landskabsarkitekt Ulrik Sidenius og fremtidsforsker Anne Skare Nielsen.

HØR DEN PÅ SPOTIFY eller via Apple Podcasts.

vil alle – bare se på huspriserne," siger han.

"Jeg kunne godt tænke mig en have. At ordne og rode i den. Leve billigere og mere simpelt. Jeg ville ikke have så travlt, fordi jeg ikke skulle tjene så mange penge hele tiden. Som kunstner og freelancer skal man levere konstant og give meget af sig selv, man er enormt dårligt stillet og får ikke meget for at skrive en film eller et teaterstykke. Nu har jeg sat det liv på pause, men for bare tre år siden sagde jeg ja til alle projekter og spurgte om at få pengene med det samme, for huslejen skulle betales næste dag. Man ligger med koldsved om natten og tænker på, om man kan betale sine regninger og hvad med skat? Man kan ikke spare op eller holde fri. Det er for hårdt. Jeg følte mig udmattet. Drømmen om at flytte på landet er også en drøm om ikke at høre fra Skattevæsenet og bekymre sig om udgifterne hele tiden."

Melde sig ud af loopet

At flytte ville kræve en afvænnelse af byens sansebombardement, af lyden fra overboens fest, af pulsen, af energien.

"Jeg forestiller mig, at det er smertefuldt at skrue ned for byens lyd og stimulans, og man ville få en depression. Ligesom hvis man stopper med at ryge eller drikke eller tage stoffer – det virker meningsløst. Men på bunden af depressionen venter måske et mere meningsfuldt liv."

Så hvorfor gør han det ikke bare? Der er masser af land at tage af i Danmark. Hvad holder ham tilbage?

Han nævner Københavns historie, som han har læst meget om.

Han ville savne arkitekturen, kirkerne, husene, statuerne.

"Og jeg er bange for at flytte ud af byen. Jeg er bange for at forsvinde. Jeg snakkede med en byforsker, der sagde, at byen er et positivt fængsel i den forstand, at her er kapital i alle mulige afskygninger. Muligheder, job, projek-

ter. Og jeg tror, man melder sig ud af det loop, hvis man flytter på landet," siger han.

"Jeg er også altid en smule utryg, når jeg er på landet. Træernes lyde er lidt uhyggelige. Der er meget mørkt. Og jeg bliver tit syg, når jeg har overnattet i et hus – også et parcelhus. Som om jeg er for svag. Min kæreste er vokset op på landet og siger, at jeg ikke aner, hvordan det er at bo der. Man

skal reparere alt muligt hele tiden. Jeg har nok en naiv forestilling om, hvad det vil sige. Så på den måde er helvede også at bo på landet. At degenerere og forsvinde. I forbindelse med podcasten kørte vi til Lolland-Falster og så en mand på en handicapknallert køre rundt et totalt øde sted. Det har jeg jo ikke lyst til. Men jeg har heller ikke lyst til at gå med en rollator ned ad Nørrebrogade."

I podstarbejdet er paradys blevet mere realistisk, fortæller han.

Det er blevet sværere at flytte, end han troede, men han vil heller ikke blive i byen for evigt. Billedet på paradys har forandret sig. Helvede og paradys er blandet sammen. Det lyder, som om Kaspar Colling Nielsen er havnet midt i limbo.

"Ja. Det er det, jeg er. Det er lige præcis der, jeg er."

KR. 34.800,-

BOUTIQUE
BOLOU

JÆGERSBORG ALLÉ 25 | 2920 CHARLOTTENLUND | TLF. 28 10 76 76
BOUTIQUE@BOLOU.DK | WWW.BOLOU.DK | @BOUTIQUEBOLOU